

Éjjel a taxiban

Szin: Obuda. Idő: ma, jóval éjjel után. Jókedvű társaság bucsuzkodik egy kapu előtt. A kapun túl, a kis földszinti lakásban baráti vacsorán szórakoztak. A vendégek, két ur kivételével, óbudaiak voltak, közel laknak a vendéglátóhoz, nem siettek a nazamenéssel. A két távolabb lakó közül az egyik, idősebb komoly agglégény, a másik fiatal, nem akartak mulatságrontók lenni, nem indítottak. Így telt el felettük az idő, az asztal körül folytatott kedélyes beszélgetés között. Pedig a mai időben Budapesten megdöndülő a határidőn túli kimaradás. Ha lakásuk az utolsó villamost, jócskán gyalogolhatnak, mert a taxikorlátozási rendelet nem ad módot arra, hogy orvoson, betegen vagy állomásra igyekvőn kívül, bárki is bérautót használjon. Az idős ur Pesten a Thököly-úton lakott, a fiatal valahol az Erzsébet-körúton. Óbuda távoli világrésznek tűnik ezektől az utaktól éjjelmúltán, jó vacsora után, tárgyalásokhoz nem szokott embe-
reknek.

A két ur nekiindult. Az első félóra után az idős lihegve szólt.

— Nem megy! En gyalog nem megyek tovább. Reggelig nem érek haza.

— Taxin pedig nem mehetünk. Bár a következő sarkon van taxiállomás. De nem hiszem, hogy vállalkozik taxis a fuvarra, nagyon ellenőrzik őket — mondja a fiatal.

— Márpedig én azon megyek. Azt fülentjük, hogy az állomásra megyünk. En ugys a Keleti mellett lakom, teneked is rövidebb onnan hazakerülni.

— Próbáljuk meg — bizakodik a fiatal is.

Taxit, amint remélték, találtak. A sofőr nem töprengött, elnitte a fuvarfogasságát, a két ur s a kocsi vigan fogyasztotta a távolságot. A pennülők megelégedettek voltak s örültek ötlelességüknek.

A Margit-híd pesti oldalán, gyors zökkenővel megálltak. Az ajtót kívülről kinyitották s a megszeppent utasok előtt egy rendőr s egy civil állt. Azok udvariasan igazolásra szólították fel őket. Benzin és gumi szük világhan ezek az igazolások napirenden vannak. A taxisofőr elsőnek háritotta el magáról a felcölösséget:

— Az urak a Keletire igyekeznek, utaznak!

— Tehát utaznak az urak? — kérdezte a detektív.

— Igen. Utazunk! — felelt az idősebb nagy meggyőződéssel.

— Ön is? — kérdi a fiatal a detektív.

— En... Igen... nem kérem... En csak kísérő vagyok... dadogott bizonytalanul a fiatal.

— S hova utazik uraságod? — kíváncsiskodott tovább a detektív.

— ??... Székesfehérvárra — bökte ki, kevés töprengés után az idős ur.

— Ugy? Hát bizony akkor sietni kell — karójára pillant a detektív, 15 perc múlva indul a vonat. Ha megengedik, elkisérem az urakat. Nem bizalmatlankodás ez, de nekem utasításom van arra, hogy a határidőn túl taxizók utjairól jelentést tegyek. — A sofőr mellé telepedett. — Gyerünk!

Az autó továbbogott. A két ur döbbenet tekintett egymásra. A fordulat kellemetlen. Vajjon mi lesz a megoldás? Ha kedélyesen felvilágosítják a detektívet a csalásról, napirendre tér-e az fölötte, vagy nem? Mi lesz, ha beviszi őket a főkapitányságra, ahol talán csak reggel, vagy délután hallgatják ki őket s addig öszszeszeárik mindenféle csavargókkal? Nem, most már ki kell tartani a huzugság mellett. Valahogy tán csak sikerül lerázni a detektívet. Az autó közben a pályaudvarra érkezett. Kiszálltak, kifizették a sofőrt, a detektív

udvariasan tessékeltte őket a jegypénztár felé:

— Másodikon, elsőn utazik? — előzékenykedett.

— Másodikon... — rebegi zavartan az idős ur.

A jegyet már meg is kapta, savanyu arccal kifizette. Miközben a visszajáró pénzt pénztárcájába rakogatja, kissé megnvugodva gondol arra, hogy ezzel az anvagi áldozattal megszabadult a kellemetlen kíséretől. Később a jegvet talán vissza is veszik... Már sokkal biztosabban fordult a detektívhez:

— No, köszönjük a diszkiséréretet,

Isten vele.

— Ó kérem, nincs mit, én csak a kötelességemet teljesítettem, de nem megyek még, felsegitem uraságodat a vonatra.

A szerelvény már indulásra készen állott. Az idős urat felsegítette egy másodosztályu kocsi. A fehér palacsintásított vonatindító megadta a jelt, a vonat lassan kigördült — meglepett arcú utasával — az éjszakába.

Hogyan és mikor került ágváha a találékony, idős ur — nem tudjuk.

(t. j.)

Öt vádlott az ítélőtábla előtt egy hamis uton megszerzett lakbizonylat miatt

A tábla ma hirdeti határozatot a szabadkai vádlottak bűnperében

(A Délmagyarország munkatársától) Érdekes okirathamisítási és megvesztegetési bűnügyvet tárgyalvt pénteken egész napon át a szegedi ítélőtábla Elemj-tanácsa. A bűnügy egy hamis uton megszerzett lakbizonylat miatt keletkezett. A hamis lakbizonylat miatt öten kerültek a vádlottak padjára: dr. Beck Árpád 52 éves volt ügyvéd. Kollár István 51 éves volt rendőrségi tisztviselő. Szabados Miksa 68 éves keményítőgyáros. dr. Stern Tibor 34 éves volt ügyvéd és dr. Földes János 35 éves volt ügyvéd, valamennyien szabadkai lakosok. A vádlottak közvetlen, vagy közvetett uton valamennyien közreműködtek abban, hogy dr. Beck Árpád hamis uton lakbizonylatához jusson.

Beck 1927-ben került Szabadkára nagybátyjához, Szabados Miksához, akinek gyárában kapott alkalmazást. Később ügyvédjelölt lett, majd jegyző a szabadkai bíróságon. 1938-ban pedig Belgrádba költözött és ügyvédi irodát nyitott. Ekkor meg is nősült, majd 1941 március 1-én bevonult katonának. Jugoszlávia összeomlása után levette a katonaruhát és Belgrádba sietett feleségéért, az asszony azonban közben Belgrád bombázásakor Aranylovára menekült. Beck utána ment és feleségével együtt a német hatóságok engedélyével május elején Szabadkára utazott, hogy Beck nagybátyjánál, Szabados Miksánál telepedjenek meg. Beck megérkezése után nem mert jelentkezni a rendőrségen, mert félt, hogy kiutasítják. Közeledett azonban a népszámlálás s ekkor attól kezdett félni, felfedezik, hogy engedély nélkül tartózkodik Szabadkán. Elhatározta tehát, hogy mindenképpen lakbizonylatot szerez. Meghizta nagybátyját, érdeklődjék a rendőrségen, miképpen juthatna lakbizonylathoz. Szabados a rendőrségen azt a választ kapta, hogy lakbizonylatot csak annak állítanak ki, akinek törzslapja van a rendőrség betelentő hivatalában. Ekkor dr. Földes Jenő ügyvéd felhívta a figyelmüket, hogy Kollár István rendőrségi tisztviselő esetleg tud lakbizonylatot szerezni. Beck 10 pengővel jutalmazta Földes ügyvédi tanácsát, majd érintkezésbe is lépett Kollárral. A rendőrtisztviselő a lakásán kereste fel őt és vállalta, hogy 200 pengőért kiállit számára egy bejelentőhivatali törzslapot, amelynek alapján megszerzesheti a lakbizonylatot. Beck átadta a 200 pengőt. Kollárnak, aki egy Theofil nevű bolgár egyetemi hallgató törzslapjáról vegytintával ellátoltotta a nevet és a nem megfelelő adatokat s beírta helyettük Beck adatait. Beck meg ekkor sem mert felmenni a rendőrségre, hogy a lakbizonylatot kiváltassa, hanem Stern Tibor nevű barátját küldte fel. Stern elment a rendőrségre és meg is kapta Beck Árpád részére a lakbizonylatot. Nem sokáig örülhetett azonban a lakbizonylatnak, mert valaki feljegyeztette, hogy nem szabályos uton jutott hozzá. A vizsgálat megindításakor rájöttek a csalásra és megvesztegetés, valamint okirathamisítás miatt eljárást indítottak ellene, valamint társai ellen.

A szabadkai törvényszék előtt mind az öt vádlott jóhiszeműségét hangoztatta, a törvényszék azonban csak részben fogadta el a védekezéseiket: Szabados Miksát, Stern Tibort és Földes Jánost felmentette az ellenük emelt vád alól, Beck Árpádot és Kollár Istvánt azonban a vádszerinti büncselekményben monddotta ki bűnösnek és Becket 2 évi, Kollárt pedig 2 és fél évi fegyházra ítélte.

Az ítéletet mind a vád, mind a védelem megfellebbezte, így került az ügy pénteken a szegedi ítélőtábla Elemj-tanácsa elé. A tárgyaláson csak Szabados Miksa, Stern Tibor és Földes János jelent meg személyesen, a letartóztatásban levő Beck Árpád és Kollár István ügyvédekkel képviseltették magukat. A tárgyalás délelőtti része az iratok ismertetésével telt el, délután kihallgatták a vádlottakat, akik tagadták bűnösségüket, majd a perbeszédre került sor. A vád képviselőjében dr. Horánszky Miklós főügyész helyettes az első és másodrendű vádlott büntetésének súlyosbbitását, Szabados, Stern és Földes elfölését kérte. Beck védelmében dr. Dettre János, Kollár védelmében dr. Lengyel János szabadkai ügyvéd, Szabados védelmében dr. Pataki Antal szabadkai ügyvéd, Stern védelmében dr. Eisner Manó, Földes védelmében pedig dr. Burger Béla monddottak beszédet és védengeik felmentését kérték.

Az utolsó védőbeszéd este 7 óra után hangozott el és Elemj-tanácselnök az idő előrehaladottságára tekintettel a tárgyalást felfüggesztette, illetve bejelentette, hogy az ítélőtábla szombaton délelőtt 10 órakor hirdeti ki az ügyben hozandó határozatát.

Országos gyorslevente motorverseny

A leventék országos parancsnoka 1942. június 28-án, a ketlős ünnep első napján, országos gyorslevente motorkerékpáros versenyt rendez Pécs cellal, leventék és polgári motorkerékpárosok (kismotorok, szőlőmotor-kerékpárok és oldalkocsi gépek) számára. A verseny összetett: turautóbi, katonai jellegű terepversenyből és városban tartandó ügyességi próbából áll. Értékelése olyan, hogy a gépek sebességéből vagy nagyobb úrtartalmából adódó előnyök, kiegyenlítődjenek és kizárólag a vezető tudása és ügyessége legyen a döntő tényező. A versenyen csak azok vehetnek részt, akik nevezésüket a nevezési zárlatig (június 20.) szabályszerűen postára adják és akiknek nevezését a leventék országos parancsnoka elfogadta. Nevezni levél útján lehet, amelyben meg kell jelölni a nevet, vallást (az 1939. IV. tc. értelmében zsidónak tekintendő-e vagy nem), születési évet, foglalkozást, pontos lakcímet, mely egyesület vagy leventeegyesület színeiben indul, a motorkerékpár gyártmányát, úrtartalmát és rendszámát, fel kell tüntetni: szülő, vagy oldalkocsi, az előirt utvonalak melyik pontjáról kíván indulni, végül egy nyilatkozatot kell mellékelni, melyben a versenyen résztvevő kötelezi magát büntetőjogi felelőssége tudatában, ha a versenyen nem indulna, vagy a táv felét nem lepte meg, a versenyre kapott motorkerékpárt 24 órán belül visszakiüldi a rendezőségnek. A versenyen saját felelősséggel vesz részt és az okozott károkért kizárólag mindenki saját maga felel. Nevezési díj 2 pengő. Az összeg a nevezéssel egyidejűleg 20 filléres postabélyeggel küldendő a Leventék Országos Parancsnokához Budapest V., Alkotmány-utca 5-7. A benevezettek postá útján kapják kézbe menetleveleiket, motorkerékpárjukat és a rajtszámot.

A verseny turauti részében tizenegy utvonalat jelölt meg a rendezőség. A turaut célja a Pécs előtti 8. kilométernél, a terepverseny rajthelyénél van. A turaut után a versenyzők terepversenyt futnak időre, egész mérsékelt emelkedésű mezőségen, körülbelül 2000 méteres távon. Ezután a versenyzők a részükre kijelölt helyen gyülekeznek és egyszerre futnak be Pécsre, ahol a Hősök-tere és az egyetem előtti körülbelül 160 méteres lezárt aszfaltos utvonalon ügyességi próbát futnak (szlalom) időre.

A győztesek és helyezettek díjazása tiszteletdíjakkal és érmekkel történik.

Ez a verseny a kiírásra kerülő 1942. évi országos motorkerékpáros gyorslevente bajnokság második pontszerű futama.

A verseny részletes feltételeiről a Leventék Országos Parancsnoksága ad felvilágosítást: Budapest V., Alkotmány-utca 5-7.

Fájdalommal tudatjuk, hogy forrón szeretett Édesanyánk, özv. Kovács Mihályné

folyó hó 19-én hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után visszaadta drága lelkét Teremtőjének.

Temetése folyó hó 21-én délután 5 órakor lesz az újszegedi temető halottasházából.

GYASZOLÓ CSALÁD.